

ΕΤΟΣ 5'. — ΑΡΙΘ. 608.

ΓΡΑΦΕΙΑ

41 - ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ - 41

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἑσωτερικοῦ ἑτηδία	Δραχ.	30
Ἑξωτερικοῦ	Φρ. χρ.	30

ΔΙ' ΑΓΓΕΛΙΑΣ, ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΣ
ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΙ ΣΥΜΦΩΝΙΑΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Δρ. ΘΑΝΟΣ Γ. ΤΖΑΒΕΛΛΑΣ

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΕΛΛΗΝΩΝ

Εν ΑΘΗΝΑΙΣ Πέμπτη, 6 Μαρτίου 1908.

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΕΛΛΗΝΩΝ

Η ΜΟΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ
ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΕΙ
ΤΩΝ
ΕΝ ΤΩ ΕΞΩ ΕΛΛΗΝΙΣΜΩ ΠΑΤΡΙΩΤΩΝ

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται

Ἐπιστολαὶ καὶ ἐπιταγαὶ ἀπευθύνονται πρὸς τὸν κ. Θᾶ-
Τζαβέλλαν, ὑπεύθυνον διαχειριστὴν τῆς Ἐφημερίδος

ΟΙ ΕΠΤΑ ΑΣΤΕΡΕΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΗΣ

Η ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΤΟΥ κ. ΛΑΜΠΑΚΗ

Ἡ Μ. Ἀσία ὑπῆρξε καὶ θὰ ὑπάρξῃ πάντοτε ἡ χώρα ἐν ἣ ὁ Ἑλληνισμὸς θὰ ἐπιδείξῃ τὰ μεγάλα πολιτικὰ καὶ λοιπὰ ὕλικά αὐτοῦ συμφέροντα. Δὲν ἐπαύσαμεν διὰ τοῦτο παρακολουθοῦντες πάντα τὰ ἐν αὐτῇ ἐξελισσόμενα καὶ ἰδιαιτέρως τὰ πρὸς τὴν ἡμετέραν θρησκείαν ἀναφερόμενα, τὰ ὅποια καθ' οἷον δῆποτε τρόπον καὶ ἂν ἐρευνηθῶσιν, ἀποτελοῦσι πάντοτε διὰ τὸν Ἑλληνισμὸν τὸ ἀναμφισβήτητον μαρτύριον καὶ ἐν αὐτῷ ἐκπολιτιστικὰς δράσεις αὐτοῦ, δι' οὗ καὶ ἡ νέα ἐθνικὴ ἡμῶν ἐργασία θὰ ἐπιτευχθῇ καὶ θὰ ἐπιτευχθῇ.

Μετὰ δεδικοιολογημένου διαφέροντος ἐντεῦθεν ἐσπεύσαμεν νὰ παρακολουθήσωμεν τὴν ἐν τῷ Παρνασσῷ γενομένην διάλεξιν τοῦ καθηγητοῦ τῆς Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογίας κ. Λαμπάκη, περὶ τῶν ἐν Μ. Ἀσίᾳ Χριστιανικῶν Ἀρχαιοτήτων. Ἐκ τῶν προτέρων δὲ δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι ὁ ἀκαταπόνητος μελετητὴς τῶν Χριστιανικῶν Ἀρχαιοτήτων ἐδικαίωσε πληρέστατα τὸ ἐνδιαφέρον ἡμῶν ἀναπτύξας τὸ θέμα αὐτοῦ μετ' εὐφραδείας μεγάλης καὶ χάριτος, ὥστε ἡ δῶρον διαρκέσασα διάλεξις του νὰ μὴ κουράσῃ οὐδέν. Ἡ ἐπιτυχία δὲ τῆς διαλέξεως ταύτης ὀφείλεται καὶ εἰς τὴν προβολὴν διὰ φωτεινῶν ἀκτίνων [διαφόρων εἰκόνων τῶν ἐπτὰ ἐκκλησιῶν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας τῆς ὁποίας ὁ ἴδιος ἐπισκεφθεὶς ἐσχάτως ἔλαβε διὰ φωτογραφικῆς μηχανῆς προορίζων ταύτης πρὸς πλουτισμὸν τοῦ Χριστι-

ζών ταύτης πρὸς πλουτισμὸν τοῦ Χριστι-
ανικοῦ Μουσείου τὸ ὁποῖον ὁμολογουμένως
ἀποκτᾷ διὰ τῶν εἰκόνων τούτων σπουδαίως
παραστάσεις τῶν ἱερῶν ἐκείνων τόπων.

XX

Ἀρχόμενος τῆς διαλέξεώς του ὁ κ. Λαμπάκης εἶπεν ὅτι δίδεται μία εὐκαιρία νὰ
συναντηθῶσιν εἰς τὸ ἱερὸν τοῦτο τῶν Μου-
σῶν τέμενος Ἕλληνας χριστιανοὶ τῆς ἐλευ-
θέρας καὶ ἀλυτρώτου Ἑλλάδος γνωρίζοντες
ἐκαστος τὰς ἀνάγκας τοῦ ἄλλου.

— Χαίρω ἀκόμη ἐξηκολούθησε διότι
δράττομαι τῆς εὐκαιρίας νὰ σᾶς ἀποσχολή-
σω μὲ τὴν ἱεράν πλειάδα τῶν στρεφομένων
περὶ τὸν ἥλιον τῆς Πάτμου καὶ ἀνακοινώσω,
ὅτι ὑπεράνω τῆς αἴγλης τῶν ἀστέρων ὑπάρ-
χει πολλῷ ὑπερτέρα ἡ αἴγλη τοῦ Εὐαγγε-
λίου, ἡ λάμψις τῆς ὁποίας οὐδέποτε ἐκλεί-
πει, οὐδὲ ἀμαυροῦται. Καὶ ἄρχεται ἐκ τοῦ
ἀστέρος τῆς Πάτμου.

Ἡ Πάτμος λέγει ὁ κ. Λαμπάκης ἦτο
τόπος ἐντελῶς ἔρημος καὶ ἄκαρπος καὶ ἄ-
γνωστος, γνωστὴ δὲ μόνον κατέστη ἀπὸ τῆς
ἐξορίας τοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἔνθα ἔ-
γραψέ τὴν Ἀποκάλυψιν.

Ὁ κ. Λαμπάκης εἶπεν ὅτι μυριάδες
ἦσαν οἱ ἄγγελοι ἐν τῷ Θύρανῳ, ἀλλ' ἐπτὰ
ἦσαν πρὸ τοῦ Θρόνου τοῦ Σαββῶθ ἱστά-
μενοι, ὅπως καὶ ἐπὶ τῆς γῆς χιλιάδες εἶναι
οἱ ἐπίσκοποι ἐπτὰ ὅμως εἶναι οἱ κυρίως ἀντι-
προσωπεύοντες τοὺς κανόνας τῆς πίστεως,
καὶ αὐταὶ εἰσιν αἱ ἐπτὰ ἐκκλησίαι.

Ὁμιλεῖ κατόπιν περὶ τῆς καταστάσεως
τῶν 7 Ἐκκλησιῶν ἐκφράσας τὴν εὐγνωμο-
σύνην του πρὸς τὸν Σουλτάνον διότι ἐπι-
τρέπει εἰς τοὺς Χριστιανοὺς νὰ διατηρῶσι
τοὺς ναοὺς των καὶ τὰ σχολεῖά των.

Ἡ Πάτμος ἡ τράχηλα καὶ λεπρὰ ὡς εἶπε
κατὰ τὸν Χρυσόβουλον ἦτο ἀπροσπέλαστος
καὶ ὅτι τὸ 1776 ἐπεσκέφθη ταύτην ὁ πρέ-
σβυς τῆς Γαλλίας Choisie Gauffriae
πρὸς τὸν ὁποῖον οἱ μοναχοὶ εἶπον ὅτι ἐπτὰ
ἔτη εἶχε νὰ προσεγγίσῃ πλοιάριον ἠρώτησεν
δὲ τοῦτον οἱ μοναχοὶ ἂν ζῇ ὁ Βολταῖρος.
Περιέγραψεν ὁ κ. Λαμπάκης, τὸν λιμένα
τῆς Πάτμου, τὸ σπήλαιον καὶ τὴν Μονὴν
τῆς Πάτμου, ἣτις ἐκτίσθη τὸ 1088 καὶ
ὅτι οὗτος εὗρε διαστήλας καὶ κίονας τοῦ 7

τῆς Πάτρους, ἥτις ἐκτίσθη τὸ 1088 καὶ ὅτι οὗτος εὔρε διαστήλα καὶ κίονας τοῦ 7 καὶ 8 αἰῶνος. Περιέγραψε τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ ναοῦ, ὅστις εἶναι πολυτίμως διακεκοσμημένος, ὅτι αἱ εἰκόνες εἶναι δῶρα τῆς Αἰκατερίνης τῆς Μεγάλης καὶ ὅτι τὴν νῆσον ταύτην ἐπεσκέφθη ὁ πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ τῆς Βασιλίσσης μας τὴν 8 Ἰουλίου 1845, ὅτι τὸ εἰκονοστάσιον εἶνε ἑξοχὸν ἔργον καὶ αἱ εἰκόνες ἔδειξε δὲ καὶ εὐαγγέλιον τοῦ 5ου αἰῶνος.

Ἀνέφερε περὶ τῶν σκευωφυλακίων τῆς Μονῆς καὶ ἔδειξε μίαν πλευράν, ἔδειξεν ἐπίσης ἐπιγονάτιον τοῦ 11 αἰῶνος.

Ἀνέφερε κατόπιν περὶ τοῦ ναοῦ τῆς Ἀρτέμιδος, ὃν θεωρῇ ὡς ἓν ἐκ τῶν θαυμάτων τοῦ κόσμου ἐπιδείξας καὶ ἑξοχὸν εἰκόνα αὐτοῦ ὡς ἦτο πάλαι καὶ ὡς εὐρίσκεται ἤδη συγχρόνως ἀνέφερε τὴν κατάραν τῆς ἀποκαλύψεως, ἀναμνησθεὶς τῶν λόγων τῆς Σεβίλλης, ἥτις εἶχε προεῖπῃ ὅτι

«Ὑπτία δ' οἰμώζει Ἐφεσος
κλαίουσα παρ' ὄχθας
καὶ νηὸν ζητοῦσα
καὶ οὐκέτι ναιετάοντα».

Κατόπιν ὁ κ. Λαμπάκης ἐπέδειξε τὸν λόγον ὅπου ἔγραψεν ὁ Ἰωάννης τὸ Εὐαγγέλιον αὐτοῦ ὅπου ὑπάρχει ὁ ἀρχαιότερος ναὸς τοῦ Χριστιανισμοῦ, κτισθεὶς τῷ 312 καὶ ὅπου ἐλειτούργησεν ὁ Χρυσόστομος τῷ 401 χειροτονήσας τὸν διάκονόν του Ἡρακλείδην εἰς Μητροπολίτην Ἐφέσου καὶ καθαιρέσας 13 ἀρχιεπισκόπους ὡς γενομένους κατόπιν πληρωμῆς.

Μετὰ τοῦτο ὁ κ. Λαμπάκης ἐπέδειξε θαυμασίαν καὶ ἑξόχως ὠραίαν εἰκόνα τοῦ τάφου τῆς Μαγδαληνῆς, περὶ τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ ὁποίου καὶ τῶν λεπτομερειῶν τῆς καταστάσεως καὶ ἱστορίας τῆς ἀνευρέσεως αὐτοῦ πρώτην φοράν ἔγεινεν ἐπίσημος ἀνακοίνωσις.

Ὁ Λαμπάκης ἐπιδεικνύων ἐν προβολῇ φωτεινῶν ἀκτίνων τὴν εἰκόνα ταύτην ἀνέφερεν ὅτι οὗτος εὐρίσκεται πρὸ τοῦ Σπηλαίου τῶν ἐπτὰ παίδων, ὡς ρητῶς λέγει ἐν τοῖς χωρίοις αὐτοῦ ὁ Σωφρόνιος.

— Ἐξ Ἐφέσου, λέγει ὁ κ. Λαμπάκης, τὸ σῶμα τῆς Μαγδαληνῆς μετεφέρθη εἰς τὸν ἐν Κων)πόλει ναὸν τοῦ Ἁγίου Λαζάρου τὴν 4ην Μαΐου 890 ὑπὸ Λέοντος τοῦ Σοφοῦ, ἔκτοτε καὶ ἐκαστὴν τοιαύτην ἡμέραν ἡ Ἐκκλησία εὐορτάζει τὴν ἐπέτειον τῆς ἀνακομιδῆς τῶν λειψάνων αὐτῆς.

Ἐπιδεικνύει εἰκόνα τοῦ Σταδίου, ὅπου ἐμαρτύρησεν ὁ Πολύκαρπος, ὅστις, λέγει, διότι εἰς τὴν πρόκλησιν τοῦ δικαστοῦ ὅπως λοιδορήσῃ τὸν Χριστὸν ἀπήντησε: «86 ἔτη δουλεύω αὐτῷ καὶ οὐδὲν με ἡδίκησε. Πῶς δύναμαι νὰ βλασφημῶ τὸν βασιλέα μου καὶ σωτῆρα», ἐκὴν ἐντὸς τοῦ Σταδίου ζῶν, ὑποβληθεὶς εἰς διάφορα μαρτύρια.

Ἐπιδεικνύει τὸν ἐν Περιγᾶμφι θρόνον τοῦ Σατανᾶ, ὅστις δὲν εἶναι ἄλλο ἢ ὁ βωμὸς τοῦ Διὸς. Εἶτα εἰκόνα τοῦ ἀμφιθεάτρου ὅπου ἐμαρτύρησεν ὁ Κέρπος, Πάπυρος καὶ Ἀμαθενίτης. Εἰκόνα τῶν Θυατείρων, ὁπόθεν κατήγετο ἡ πρώτη χριστιανὴ τῆς Εὐρώπης Λυδία ἡ Πορφυρόπολις. Εἰκόνα τοῦ ποταμοῦ τῶν Κρηνιδῶν, ὅστις διαρρέει ἐξωθὶ τῶν Φιλίππων ὅπου ὁ Παῦλος ἐβάπτισεν αὐτήν.

Μετὰ τοῦτο εἰκόνα τοῦ Βασιλείου τοῦ Κροίσου, ἡτοι τῶν Σάρδεων καὶ τῆς Μαγνησίας καὶ τῶν Τράλλεων, ὅπου ἀνεῳρε νεῦρος καὶ ἐν στήματι πλοίου.

Εἶτα ἐπεδείξε σειρὰν ὅλην εἰκόνων τῶν

πλουσίων μνημείων τῆς Φιλαδελφείας, τῆς Λαοδικείας, ὅπου πρὸ τῆς θύρας ναοῦ τινὸς εὗρεν ἐξωγραφισμένον τὸν Χριστὸν κρούοντα τὴν θύραν, τῆς Ἱεραιπόλεως καὶ τέλος εἰκόνα τῶν Κολοσσῶν ἐνθα ὑπάρχει Ναὸς πρὸ τοῦ μετώπου τοῦ ὁποίου ἐξ ἀγνοίας τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης ἔχει ἀναγραφῇ τουρκικαὶ ἐπιγραφῇ, λέγουσα:

«1853. Ἀπριλίου 5 (1269) Πρὸ Ἀζίζ Ἐκκλησίας / Ισχαδὲτ Χανέ 7) Ἰβρίου 8 γέννησις Βασιλεδουλάχ παναγιαννὴν μεβλουτ ὀλδογού. Φαζιλετλού Φιλαδελφείας κλπ».

Ὁ κ. Λαμπάκης ἐν τέλει πλέκει τὸ ἐγκώμιον τοῦ ἔξω Ἑλληνισμοῦ, εἰς τὸν ὅποιον λέγει, ὅτι ὀφείλομεν νὰ ἐλθωμεν ἀρωγοί, ὅσον ἀφορᾷ τὴν συντήρησιν τῶν σχολείων τῶν. Καταλήγων δὲ ἐκφράζει τὴν εὐγνωμοσύνην του πρὸς τὸν Σουλτάνον διὰ τὰς παρασχεθείσας αὐτῷ εὐκολίας καὶ τὴν ἐλευθερίαν ἣν παρέχει εἰς τὴν λειτουργίαν τῶν Σχολείων καὶ ναῶν.

XX

Τοιαύτη ὑπῆρξεν ἡ διαλέξις τοῦ κ. Λαμπάκη, τὴν ὁποίαν πλὴν τοῦ πολλοῦ ἀκροατηρίου παρηκολούθησαν προσέτι ἡ Α. Μ. ἡ Βασιλίσσα καὶ ὁ πρίγκηψ Γεώργιος, οἱ παρθευταὶ μετὰ τῶν κυριῶν αὐτῶν, ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς, οἱ Διευθυνταὶ τῶν ξένων Σχολῶν, οἱ Καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἄλλος ἐκλεκτὸς κόσμος.